

75. LA CASA DE LES AIGÜES

Patrimoni arquitectònic i pla comunitari

TRINITAT NOVA (NOU BARRIS)

El 1973, Fernando Rodríguez Ocaña, candidat dels treballadors i del moviment veïnal vetat pel franquisme després de guanyar les eleccions a regidor, va dir de Trinitat Nova: «El barri sencer és una deficiència». Va ser una premonició ja que el 1990 es va descobrir que Trinitat Nova, que portava dècades lluitant per la seva rehabilitació, tenia més de mil habitatges afectats d'aluminosi. La recuperació del conjunt patrimonial de la Casa de les Aigües ha estat la cirereta d'una remodelació associada al pla comunitari de Trinitat Nova i al pla de barri de la Generalitat Trinitat Vella.

Trinitat Nova continua lluitant per acabar amb l'aluminosi al barri a través d'un pla comunitari que ha aconseguit també la recuperació de l'edifici modernista de la Casa de les Aigües

1992: El veïnat denuncia la degradació de la Casa de les Aigües, conjunt industrial de regust modernista del 1915 que formava part de l'estació elevadora d'aigües de Montcada i que va quedar partit entre els barris de Trinitat Vella i Trinitat Nova per la construcció de la Meridiana.

1996: L'AV Trinitat Nova impulsa un pla comunitari en el context de la lenta remodelació integral del barri per l'aluminosi.

2000-2009: Dins del pla comunitari de Trinitat Nova i, en paral·lel, també dins del pla de barri de Trinitat Vella, es rehabiliten com a equipaments els edificis de la Casa de les Aigües.